

ورودیه به کربلا

اینجا که ذوالجناح زمین گیر می شود

در خون غروب واقعه تصویر می شود

یارب پناه می برم از کرب و البلا

خواب علی هر آینه تعبیر می شود

روزی برای گفتن منزل مبارکی

این دشت پر ز نیزه و شمشیر می شود

اینجا گلوی تشنه تیر سه شعبه هم

از جام چشم ساقی من سیراب می شود

کلیگی از تاریخ

شیخ مفید گوید:

چون صبح شد، امام حسین - علیه السلام - فرود آمد و

نماز صبح خواند. دوباره سوار شد و با یاران خود سمت

راست را پیش گرفت. حر نیز می آمد و امام و یارانش

را مانع می شد و می خواست آنان را به سمت کوفه

برگرداند، آنان هم امتناع می کردند. چنین ادامه یافت تا

به نینوا رسیدند، جایی که حسین - علیه السلام - آنجا

فرود آمد. ناگهان اسب سواری را دیدند. سلاح بر تن و

کمان بر دوش که از کوفه می آمد. همه به انتظار

ایستادند. چون به آنان رسید، به حر و یارانش سلام

کرد، اما به حسین و اصحاب او سلام نداد. نامه ای از

این زیاد برای حر آورده بود، با این مضمون:

اما بعد، چون نامه ام به تو رسید و فرستاده ام آمد، بر

حسین - علیه السلام - تنگ بگیر و جز در سرزمین

بی آب و خشک، فرود نیاورد. به فرستاده ام دستور

داده ام همواره همراه تو باشد تا خبر اجرای فرمان به من

برسد. والسلام.

چون حر نامه را خواند، گفت: این نامه امیر عبیدالله

است. دستور داده هر جا نامه رسید، بر شما سخت

بگیرم. این هم فرستاده اوست و مأمور است که از من

جدا نشود تا آنکه فرمان امیر را درباره شما اجرا کنم.

یزید بن مهاجر، از همراهان امام به فرستاده ابن زیاد

نگریست، او را شناخت و گفت: مادرت به عزایت

بنشیند! چه فرمانی آورده ای؟ گفت: مطیع پیشوایم بودم

و وفادار به بیعتم. گفت: بلکه پروردگارت را نافرمانی

کرده و در هلاک ساختن خویش و کسب ننگ و دوزخ

از پیشوای خود اطاعت کرده ای. چه بد پیشوایی داری!

خداوند می فرماید: «ما آنان را پیشوایانی قرار دادیم که

به دوزخ فرا می خوانند، روز قیامت هم یاری

نمی شوند.» [۱] پیشوای تو از آنان است. حر از آنان

خواست در همان جای خشک و بی آبدی فرود آیند.

امام به او فرمود: وای بر تو! بگذار در این آبدی نینوا و

غاضریه یا شفییه فرود آییم. گفت: به خدا نمی توانم

بگذارم. این مرد را بر من جاسوس فرستاده اند. زهیر بن

قین گفت: ای پسر پیامبر! من چنین می بینم که کار بعداً

سخت تر خواهد شد. اکنون جنگیدن با این گروه برای ما

آسانتر از جنگ با کسانی است که پس از اینان می آیند

و ما توان نبرد با آنان که می آیند را نداریم. امام حسین

- علیه السلام - فرمود: من آغازگر جنگ نخواهم شد.

[۲]

[۱]. وَ جَعَلْنَا لَهُمْ أُمَّةً يُدْعُونَ إِلَى النَّارِ ... (سوره قصص، آیه ۴۱).

[۲]. ارشاد، ص ۲۲۶.

در در صدف

بهداشت جسم و خودسازی

«أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَ أَحَذِّرْكُمْ أَيَّامَهُ... فَبَادِرُوا بِصِحَّةِ الْأَجْسَامِ فِي مَدَّةِ الْأَعْمَارِ... فَإِيَّاكَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَخَافُ عَلَى الْعِبَادِ مِنْ ذُنُوبِهِمْ وَ يَأْمَنَ الْعُقُوبَةَ مِنْ ذَنْبِهِ.»

ای مردم! بپا را به تقوی الهی سفارش می کنم و از (گناه کردن) در روزهای خدا رحذر می دارم... در مدت عمر به سلامت و تندرستی جسم پبیبی گهزید... و از کسانی مباشید که مرگناه بندکان بم دارند و خود نسبت به عقوبت گناه خویش آسوده خاطراند!

سوال شب دوم محرم ۱۳۹۲

۱. هدف قیام حضرت ابا عبدالله در سال ۶۱ ه. ق. چه بود؟

الف. برگردان حکومت به سنت پیامبر

ب. اجابت دعوت مسلمین

ج. عدم بیعت با یزید

د. امر به معروف و نهی از منکر

۲. به نظر قرآن بهترین امت ها چه ویژگی دارند؟

الف. پیروی از پیامبر

ب. اجرای احکام و دستورات دینی

ج. امر به معروف و نهی از منکر

د. اقامه نماز

	الف	ب	ج	د
۱				
۲				

